

λεῖς, ὅτε ἐκεῖναι σέ· σὺ μὲν, ἡγύμενος αὐτῶν ἐπιζημίας εἴναι σεαυτῷ, ἐκεῖναι δὲ, σὲ ὄρωσαι ἀχθόμενον ἐφέαυταῖς. ἐκ δὲ τότων κίνδυνος, μείζω τε ἀπέχθειαν γίγνεσθαι καὶ τὴν προγεγονυῖαν χάριν μειώσθαι. ἐὰν δὲ προστατήσῃς ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι, σὺ μὲν ἐκεῖνας Φιλῆσεις, ὁρῶν ὥφελίμας σεαυτῷ ὅσας ἐκεῖναι δὲ σὲ ἀγαπήσουσιν, αἰσθόμεναι χάριοντά σε αὐταῖς. τῶν δὲ προγεγονυῖων εὐεργεσιῶν ἥδιον μεμνημένοι, τὴν ἀπ' ἐκείνων χάριν αὐξήσετε, καὶ ἐκ τότων φιλικώτερού τε καὶ οἰκειότερον ἀλλήλοις ἔχετε. Εἰ μὲν τούτων αἰσχρόν τι ἔμελλον ἐργάσασθαι, θάνατον αὐτὸν ἀυτῷ προαιρετέον ἥν· νῦν δὲ, ὃ μὲν δοκεῖ καλλισταῖς πρεπωδέστερα γυναικὶ εἴναι, ἐπιστανταῖς, ὡς ἔοικε πάντες δὲ ὃ ἐπιστανταῖς, ἔραστά τε καὶ τάχιστα καὶ καλλισταῖς ἥδιστα ἐργάζονται. Μὴ δὴ ὅκνει, ἔφη, ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, ὃ σοὶ τε λυσιτελεῖ κακεῖναις. καὶ, ὡς εἶκός, ἥδεως ὑπακόσονται. ¶ Άλλα τὴν τότε θεότητα, ἔφη ὁ Ἀρίσταρχος, ὅτα μοι δοκεῖς καλῶς λέγειν, ὃ Σώκρατες, ὡστε πρόσθεν μὲν ὃ προστέμην δοκείσασθαι, εἰδὼς ὅτι, ἀναλώσας ὅτι ἀν λάβω, ὃχι ἔχω ἀποδῶναι· νῦν δέ μοι δοκῶ εἰς ἔργων ἀφορμὴν ὑπομένειν αὐτὸν ποιῆσαι.

¶ 12. Ἐκ τότων δὲ ἐπορίσθη μὲν ἀφορμὴ, ἐωνήθη δὲ ἔρια· καὶ ἐργαζόμενοι μὲν ἡρίστων, ἐργασάμενοι δὲ ἐδεί-

προγεγονυῖαν] Edd. vett. *προσγεγ.* male.

προστατήσῃς] Pro *προστάτης* ἡς Reiskius malebat *προστατήσκεις*, quod nunc, quia sic habet MS. Vindob. 2 (et Florent. A. B. C. E.), recepi. Ern. Idem legisse videtur Bessario vertens: *Quod si persuaderas eis ut etc.* Ergo conjectura Valkenarii *ἐπιστάτης* ἡς non est opus.

§. 10. αἰσχρόν τι — ἐργάσασθαι] Per charientinum pro arrem meretriciam exercere, corpore quaesitum facere.

πρεπωδέστερα] Reiskius *πρεπωδέστατα*, ut ante καλλισταῖς.

quod non est necesse. καλλισταῖς dicitur absolute, πρεπωδέστερα referuntur ad mulieres proprie. Ern.

§. II. ὅτι ἀν λάβω] Ita duce Paris. 3 mutauit vulgatum ὃ ἀν.

ὑπομένειν] Stephanus suspicatur ὑπομενεῖν. In Cyrop. III, I, 28 ἀηδῶς ἀν μοι δοκῶ χρῆσθαι — γένον Φέρειν. sic iterum V, I, 20. Sed VII, 2, 28 μοι δοκῶ χαριστήσαι ὥφελήσειν. Utique igitur structura videtur bona esse.

§. 12. ἐκ τότων] Xenophontis haec verba sunt. ἐκ τότων est ab his, post hanc orationem. Sic post c. 9, 3. Ern.